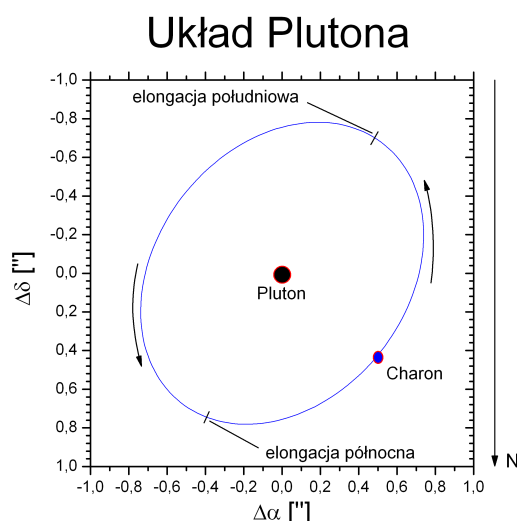

Księżyc Plutona

Największy księżyc Plutona, Charon, jest w zasadzie niemożliwy do zaobserwowania, nie tylko w warunkach amatorskich. Zdecydowałem się jednak zamieścić jego efemerydę, gdyż w teleskopie 40 cm możliwe jest zaobserwowanie zniekształcenia dyfrakcyjnego obrazu tej planety karłowatej w czasie maksymalnej elongacji księżyca. A ponieważ Pluton oddala się już od Słońca po minięciu peryhelium, warunki obserwacyjne będą się z roku na rok pogarszać. Tak więc dla obserwatorów mających dostęp do większych teleskopów może to być ostatnia okazja do stwierdzenia obecności Charona.

Jasność Charona w tegorocznej opozycji wynosi 16.0^m.

Poniższy diagram przedstawia wygląd układu Plutona w tegorocznej opozycji w lunecie astronomicznej (obraz odwrócony – północ na dole). W tabeli podano momenty (UT) maksymalnych elongacji północnej (znak dodatni) i południowej (znak ujemny) Charona. Momenty są podane z dokładnością do 1 godziny. Próby dostrzeżenia Charona należy podejmować właśnie w czasie maksymalnej elongacji. Podano wszystkie maksymalne elongacje w okresie optymalnej widzialności planety. (W tabeli: +: elongacja północna, -: elongacja południowa).

[Dane zaczerpnięte z systemu Horizons, JPL-NASA]

Charon

Data	godz.	elong.
	h m	"
V 1	0:00	0.8
3	20:00	-0.8
7	1:00	0.8
10	5:00	-0.8
13	10:00	0.8
16	15:00	-0.8
19	19:00	0.8
23	0:00	-0.8
26	4:00	0.8
V 29	9:00	-0.8

Data	godz.	elong.
	h m	"
VI 1	14:00	0.9
4	19:00	-0.8
7	23:00	0.9
11	4:00	-0.9
14	9:00	0.9
17	13:00	-0.9
20	18:00	0.9
23	23:00	-0.9
27	3:00	0.9
VI 30	8:00	-0.9

Data	godz.	elong.
	h m	"
VII 03	13:00	0.9
06	17:00	-0.9
09	22:00	0.9
13	3:00	-0.9
16	7:00	0.9
19	12:00	-0.9
22	17:00	0.9
25	21:00	-0.9
VII 29	2:00	0.8